

er der ingen Haandværkere. Jeg tror, de findes paa begge Sider af Stregen.

Jeg skal saa vidt muligt afholde mig fra at komme ind paa Enkeltheder, de behandles bedre i det Udvalg, som antagelig vil blive nedsat. Overfor det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) vil jeg dog fremhæve, at det er uretfærdigt, at Bestilleren, hvis en Fotograf har præsteret, hvad jeg vil kalde et kunstnerisk værdifuldt Fotografi, selv om han har betalt dette, skal have Lov til at gaa hen hos en anden Fotograf og faa det mangfoldiggjort og dernæst bringe det i Handelen. Jeg synes, at der her sker et Indgreb i den første Fotografis Rettigheder. Naturligvis kan man komme for langt ogsaa i den Henseende. Naar man bestiller et Dusin Fotografier og betaler dem, er det dog ikke Tanken, at man vil gaa hen til en anden Fotograf for at faa ham til at mangfoldiggøre dem og saa paa Basis heraf gøre en Forretning med disse Fotografier. Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) nævnede, at der kunde være Grund til at tage de gamle Billeder, der nu have den 5-aarige Beskyttelse, med op i Bestemmelsen om de 15 Aar. Jeg er villig til i Udvalget at forhandle om dette Spørgsmaal.

Hvad endelig angaar Avisernes Ret, som er omtalt i Forslagets § 6, staa vi overfor en meget vanskelig Afgørelse, thi det gaar aabenbart ikke an at lukke helt for Avisernes Adgang til uden videre at benytte et Fotografi, navnlig Portrætter. Men jeg haaber, at man i Udvalget vil kunne komme overens om en Form for en herhenhørende Bestemmelse, der kan tilfredsstille til begge Sider. Hvis man vil det rimelige fra begge Sider, finder man nok Udtrykket for det.

Mortensen: Der staa i § 3 to Sætningsperioder efter hinanden. Jeg er ikke klar over, hvorledes de skulle forstaas, og jeg tillader mig at stille Spørgsmaal i saa Henseende for at faa Klarhed. Der staa: „Dog skal Frembringeren, saa længe den portrætterede eller hans forannævnte efterladte ikke have forbudt det, være berettiget til at udstille Portrættet i sit Forretningslokale eller i umiddelbar Nærhed af

dette“. Derefter staa der: „Dog skal Fotografen, saa længe den portrætterede eller hans fornævnte efterladte ikke have forbudt saadant, være berettiget til at udstille Portrætter i sit Forretningslokale eller i umiddelbar Nærhed af dette“. Jeg kan ikke se Forskellen paa disse to Samlinger af Sætninger, men en Forskel maa der vel være, siden de begge staa der. Maa jeg ikke faa at vide, hvad Meningen er med dette. For mig synes der her at være en Gentagelse, men antagelig skal det ikke være en Gentagelse.

Johan Knudsen: Jeg takker Ministeren, fordi han vil tage Hensyn til mit Ønske om at give Loven tilbagevirkende Kraft med Hensyn til de gamle Billeder, som nu have 5 Aars Beskyttelse. Den højtærede Minister mente, at det vilde være meget vanskeligt at komme uden om Bestemmelsen i § 6 om, at Billederne kunne tages af Pressen, naar de have en øjeblikkelig offentlig Interesse. Jeg kan, som jeg før søgte at udvikle, ikke indse andet, end at dette er en stor Uret ikke blot overfor Fotografen, men ogsaa overfor de private. Jeg kan ikke se andet, end at denne Lov, hvis denne Paragraf vedtages, egentlig burde hedde: Lov om Eneret til fotografiske Arbejder samt om Pressens Benyttelse af Fotografier uden Vederlag.

Marott: Jeg vil kun for alle Tilfældes Skyld tage Afstand fra den Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Johan Knudsen) og senere fra den ærede Minister om, at der i denne Lov skulde indføres en Bestemmelse om, at den nye Beskyttelse ogsaa skulde gælde for de gamle Billeder. Det forekommer mig, at vi allerede gaa vidt nok her; men nu synes jeg snart, vi gaa for vidt. Naar Bestemmelsen skal have tilbagevirkende Kraft, kan jeg i alt Fald ikke være med, og jeg vil sige det allerede nu.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Jeg maa sige til det ærede Medlem fra Randers (Mortensen), at det selvfølgelig kun er en Trykfejl, at Sætningerne staa in duplo.